

ДО

Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА  
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

ДО

Г-ЖА ИВЕЛИНА ВАСИЛЕВА  
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО ОКОЛНА СРЕДА

**Становище относно:** Предстоящи изменения и допълнения на Закона за водите, Закона за опазване на околната среда, Наредба № 1 от 10 октомври 2007 г. за проучване, ползване и опазване на подземните и Наредба за зоните за защита на водите, предназначени за питейно-битово водоснабдяване и на минералните води

Уважаема госпожо Караянчева,

Уважаема госпожо Василева,

От името на Българската асоциация по подземни води приветстваме идеята за промяна на ЗВ и ЗООС с намерението да се намали административната тежест, която буквално задушава инвестиционните намерения в България свързани с ползването на подземни води.

Особено сме доволни от факта, че най-после е потърсено мнението на нашата асоциация, в която единствено членуват специалисти работещи в областта на ползването и опазването на подземните води. Ние вече изразихме своето писмено мнение по отношение на предвидените промени касаещи режима на ползване и стопанисване на минералните води.

По-долу ще посочим някои конкретни проблеми, които възникнаха от съществуващата уредба, които вече многократно предлагаме да бъдат решени чрез законодателна промяна.

1. Олицетворение на прилагането на административна тежест е дейността на РИОСВ и конкретно становищата на последната по отношение на термина „водовземане“ касаещ изграждане на нови водовземни съоръжения и ползване на подземни води.

Един и същи тип инвестиционни намерения се подлагат на различни критерии в различни РИОС-и. Срокът за реализиране на едно инвестиционно намерение за изграждане на ново водовземно съоръжение от уведомителното писмо до становището за преценка по ОВОС е между 6 месеца и 1,5 календарни години. Още толкова са необходими за издаване на разрешително за изграждане от Басейновите дирекции без да смятаме срока за издаване на строително разрешително от съответната община поради малкото издадени все още такива.

Връх на прилагането на административната тежест е кореспонденцията между РИОСВ, БД и съответната Община през инвеститора. Съответната община се уведомява между 3 и 4 пъти за едно и също нещо по критериите за уведомяване на заинтересованите лица, като процедурния срок за получаване на становище е 15 дни.

Особено интересен е факта, че РИОСВ преценява своето инвестиционно намерение след писмена кореспонденция със съответната Басейнова дирекция, като буквално копира тяхното становище.

Излиза, че РИОСВ преценява инвестиционното намерение за „водовземане“ при условие, че БД даде положително становище. Процедурата по преценка за ОВОС е по-дълга и с по големи административни такси от процедурата по издаване на разрешителни за водовземане.

Интересен е и факта, че се налага дори преценяване на необходимостта от ОВОС за водовземане от съществуващи съоръжения и минерални водоизточници изградени през 50-те и 60-те години на 20-ти век!?? След последното „намаляване на административната тежест“ становища от РИОСВ вече се изискват дори за промяна на разрешителните за водовземане?!?

**Считаме, че критериите заложи в чл. 93, ал. 4 от ЗООС и конкретно тези от Приложение № 2 към чл. 93, ал. 1, т. 1 и 2 на ЗООС -т.1 буква "г"- "дълбоки сондажи" и т. 10, б. „н“ "добив на подземни води" да отпаднат от критериите за преценяване необходимостта от ОВОС към ЗООС.**

**Единствено компетентни органи за преценяване на процедурите по водовземане да останат Басейновите дирекции, в които все още има специалисти по подземни води.**

2. Изграждането на ново водовземно съоръжение е пряко и единствено зависимо от становище на конкретното ВиК изразяващо се в отказ за присъединяване поради невъзможност.

Този документ има известен логически смисъл само и единствено в урбанизираните територии на населените места и то конкретно за питейно-битовото водоснабдяване.

Към действащата нормативна уредба необходимостта от този документ е за всички случаи на ползване на води в т.ч. поливане на земеделски територии, използване на автомивки, инвестиционни намерения за бутилиране и т.н. и дори и за подновяване на действащи разрешителни!??

**Считаме, че становището от ВиК дружествата свързани с изграждане на нови водовземни съоръжения е редно да остане само и единствено за инвестиционно намерение за самостоятелно питейно-битово водоснабдяване в урбанизираните територии. Такива не са необходими във всички останали случаи и особено за съществуващи водовземни съоръжения.**

3. Едно от най-неуспешните изисквания, които трябва задължително да отпаднат от ЗВ са формулираните с т.3 от Чл. 50. (1) *За опазване количеството на подземните води от дълбоко разположените и защитени от замърсяване подземни водни тела като основен източник за осигуряване на вода с питейни качества се разрешава водовземане чрез нови съоръжения, предназначени за водовземане само: 3) в случаите, в които необходимият средноденонощен дебит е по-голям от 5,0 l/s и не може да бъде осигурен от първото от повърхността водно тяло.*

Последното изискване задължава евентуалните ползватели да измислят водни количества над 5 l/s, което пък е една от причините за блокираните ресурси на най-водообилните водни тела.

4 Следващото предложение за промяна е свързано с необходимостта от издаване на строително разрешително от съответната община за нови водоземни съоръжения.

Тук е редно да обърнем внимание, че тази нормативна промяна влезе без да присъства в предната проектонаредба и без да мине обществено обсъждане, което доведе до изключително големи проблеми.

Поради липсата на конкретни правила и опит в процедирането на такъв тип строителни разрешителни последните се броят на пръстите на едната ръка.

Липсата на специалисти в областта на подземните води в повечето общини прави още повече нелогична тази процедура. Хора без съответната техническа и професионална компетентност се налага да оценяват проекти и да издават разрешителни.

Предлагаме изграждането на водоземни съоръжения да остане единствено в критериите на ЗВ без да се налага строително разрешително за това. Строително разрешително е необходимо при следващата фаза свързана с осъществяване на водоземането при изграждането на помпени станции, водомерни шахти и т.н.

5. Планираната нова НАРЕДБА за зоните за защита на водите, предназначени за питейно-битово водоснабдяване и на минералните води дори не можем да я оприличим на законодателна рамка, която може да се приложи. В нея дори отпадат поясите за охрана на водоземните съоръжения на подземни води и минералните водоизточници в синхрон с реалното обстоятелство, че така или иначе те липсват при повечето сондажи!?

Неспособността да се справим с администрацията на МВ и РЗИ се регламентира чрез отпадане на СОЗ.

Интересно, защо са останали проектите за СОЗ на повърхностните водоизточници.

В старата Наредба имаше само три недобре формулирани неща:

1. Пояс I СОЗ трябваше да бъде поне 100 кв.м., когато имотът е в регулация. Тук трябва да се предвиди възможност при липса на достатъчен терен да се изгради по-малък пояс за пряка охрана според наличната площ.

Примери: Водоизточниците на НМВ „Сандански“, „Гулийна баня“, „Княжево“, „Горна баня“ и много други.

2. Пояс II трябва да е поне 25% от пояс III.

Това условие трябва да отпадне поради обстоятелството, че същата нормативна уредба задължава зоните да се определят чрез хидрогеоложко моделиране.

3. Добиването на писмено съгласие на собствениците на терени попадащи в поясите на СОЗ.

Това условие се оказа напълно неосъществимо.

Верни на принципите си да представяме всички проблеми в областта на опазването и стопанисването на подземните води отправяме поредният апел за сътрудничество под всякакви форми.

Оставяме на Вас отговорността за приемане или отхвърляне на вече направените изключително полезни предложения.

С уважени